

ХОРОВІ ТВОРИ

ЗРАЗКИ РОЗСПІВІВ ІЗ СТАРОВИННИХ „ІРМОЛОГІОНІВ“ XVI—XVII ст.

Не ри дай, ме не, ма ти,
во зи ра ю щи во гро бі; є го же
плот ско без сі ме ні за ча ла є си си
на. Во ста ну бо
і сла вен бу ду, і воз не су со
сла во ю не мол но я ко
бог ві ро ю
лю бо ві ю тя вс ли ча єм.

Я_ ви_ ша_ ся і_ сточ_ ни_ це безд_ ни, бо_ гу не

при_ част_ ні, і от_ кри_ ша_ ся мо_ рю

вол_ ня_ шу_ ся ос_ но_ ва_ ни_ см бу_

ре ю ма_ ни_ ем бо се_ му за_ при_ ти, бо

чест_ ни_ я лю_ ди спасл_ є_ си, по ю_

ших по бід_ ну_ ю пі_ сень ти, гос_ по_ ди.

Ан_ гель_ ські_ я пред_ і_ дуть си_ ли;

у_ же во Ве_ фле_ є_ мі у_ го_ то_ вий_

те яс лі, сло_ во бо рож_ да_ єть_ ся,

пре_ муд_ рость при_ хо_ дить. При_ єм_ ли

ці_ ло_ ва_ ни_ є цер_ кви на ра_ дость

бо_ го ро_ ди_ ці, лю_ ди ре_ цем:

- твар. Ар хан гель ський
 со бор род
 чло ве чесь кий,
 о свя щен на
 я цер кво, ра ю
 сло вес ний, сло вес ний.
 бла гос ло вен рож ден ся бог наш,
 сла ва те бі, сла ва те бі.